

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.16. S. Gregorii largitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

sed Clericos minores, quorum Præpositus Subdiaconus esset. In fine S. Gregorius subjungit: *misiſti mihi equum reſtitantem, & afinos quinque bonos. Equum hunc conſcendere non poſſum, quia reſtitat, ſed nec afinos, quia afini ſunt. Si vis rei noſtræ domeſticae conſulere, mitte talia, quæ nobis conveniunt, & quibus uti poſſimus.* Ex his verbis pronum eſt judicare, magna ſtabula S. Gregorio non fuiſſe.

§. XVI.

S. Gregorii Largas.

Sanctus Gregorius Magnus ingentes Eccleſiæ redditus, quos maxima diligentia conſervabat, non minore Sapientia & Charitate elargiebatur. Cum S. Gelasium Papam in omnibus imitandum ſibi propoſuiſſet, Syllabum omnium Patrimoniorum Eccleſiæ ab ipſo conſectum inſpiciebat, & quanti, ſi cum parata pecunia conferrentur, æſtimari poſſent, penſabat; tum illos redditus in omnes Clericos, Familiares ſuos, Monasteria, Eccleſias, Cœmeteria, Diaconias, Civitatis Romanæ & Viciniæ Hoſpita munifice ſpergebat. Quantum ſingulis hominum Ordinibus tribuendum eſſet, quatuor anni temporibus, ad Feſta Paſchalia, ad Feſtum S. Petri, S. Andreæ, & in Die Ordinationis ſuæ in Tabulis

Joan. Diac.
II. c. 24.

anno-

Sæculum VI. annotaverat, atque idem Distributionis
 A. C. 591. ordo post lapsum trecentorum annorum
 etate Joannis Diaconi adhucdum obse-
 vabatur. In Palatio Lateranensi repositum
 erat magnum volumen, quod nomina omnium
 pauperum, quibus S. Gregorius opitulari solebat,
 eorum etatem conditionem tam in urbe, quam
 in locis vicinis, & etiam in Provinciis remotis
 continebat. Præterea in Die Paschæ tempore
 matutino, sedens in Ecclesiæ Vigiliis Papæ,
 prope quam habitabat, datus osculum pacis
 Episcopis, Presbyteris, Diaconis & aliis Viris
 in Dignitate constitutis, simul illis Solidos
 aureos eleme dabatur. Prima singulorum
 Mensium die pauperibus res ipsas pro temporum
 ratione scilicet frumentum, vinum, caseum,
 legumina, lardum, carnes, pisces, oleum
 distribuebat; viris vero principibus vinum
 dulce & cupedias proponebat. Item Sanctissimi
 Patris jussu singulis diebus in qualibet urbis
 platea aegrotis & debilibus constituta eleemosyna
 ministris ad hoc opus delectis erogabatur.
 Antequam cibum ipse caperet, aliquam partem
 de mensa sua notis pauperibus mendicare
 erubescens mittebat. Cum aliquando pauper
 in plateæ remotæ angulo mortuus fuisset
 inventus, S. Gregorius a Missæ celebratione
 per aliquot dies abstinuisse fertur, quod
 se homicidii reum crederet.

Afferamus aliqua Largitatis hujus S. Sæculum VI.
 Pontificis exempla, quæ anno Pontifica- A. C. 591.
 tus ejus primo occurrunt. Petro Sub-
 diacono in mandatis dederat, ut cuidam, *I. epist. 18.*
 nomine Marcello, in Monasterio S. Adria-
 ni Panormi ad agendam pœnitentiam in-
 cluso annum subsidium conferret. *Da*
illi, scripsit Sanctus Vir, *quod ad ipsum*
alendum & vestiendum cum uno famulo
sufficere tibi visum fuerit, & quod expen-
deris, ratum habebō. In alia epistola ei- *I. epist. 44.*
 dem Petro præcipit, ut Godeftaldo, vi-
 ro generosis Natalibus, sed pauperi &
 cœco singulis annis viginti quatuor mo-
 dios frumenti, phaseolorum totidem,
 & certam vini copiam daret. Præcipit
 etiam Anthemio Subdiacono, Patrimo- *I. epist. 23.*
 niorum in Italia Rectori, ut Monialibus
 Nolanis anno nonæ Indictionis tunc la-
 bente id est anno 591. quadraginta au-
 reos, & annis sequentibus viginti lar-
 giretur. Item duos aureos cuidam Pres-
 bytero, cui nomen Paulinus, & duo-
 bus Monachis oratorio S. Michaelis ser-
 vientibus. In alia epistola ad eundem
 Anthemium dicit: *A me discedentem* *I. epist. 37.*
monui te, ut egenorum curam gereves;
recordor etiam me, cum tibi scriberem,
idem mandatum dedisse, utque etiam datis
litteris mibi illos indicares, qui ope alie-
na indigerent. Vix tamen unum alterum-
ve mibi indicasti. Volo autem, ut quam-
primum

Sæculum VI. *primum hoc meum Mandatum ad te perve-*
A.C. 591. *nerit, Pateriæ Cognatæ meæ quadrages-*
ta aureos Solidos, quo subsidio ejus fami-
liaves calceari possint, & quadringento
Modios frumenti tradas. Palatinæ Ur-
bici Viduæ viginti Solidos, & trecento
Modios. Totidem Vivianæ Felicis ve-
duæ. Summatim dabis octoginta Solidos,

i. epist. 57. *quos a te fuisse expensos ratum habeo. In*
 alia epistola jubet, ut triginta aureos de
 singulis annis Palatinæ ex ordine Illu-
 strium Fœminæ, & bellorum calamita-

i. epist. 65. *te ad egestatem redactæ. Rursus in alia*
 epistola jubet, ut cuidam, cui nomen
 Pastor, viginti tres modii frumenti, &
 fabarum seu Phaseolorum undecim ad
 ipsum, uxorem, & duos liberos alendos

i. epist. 54. *tradantur. In alia epistola Summus Pon-*
 tifex Subdiaconum nomine Petrum cer-
 tiorem facit, quod Oratorium S. Me-
 riæ in Monasterio Mariniani Abbatis de-
 dicaturus esset, & addit: *quia vero De-*
mus illa inops est, ad istius Celebritat-
sumptus & nos quidquam conferre oportet,
hinc volumus, ut tradas decem Solidos au-
reos, triginta vini amphoras, ducento-
rum frumenti modios, duos cados olei, verve-
ces duodecim, & gallinas centum. Hæc
a te expensa rata habeo. Hic videmus
 illa adhuc ætate morem obtinuisse, ut in
 Dedicatione Ecclesiarum talia convivii
 apta distribuerentur; nempe necdum pri-
 morum

morum Sæculorum *Agapes* hominum memoria deletæ erant. Omnes has epistolas, quas memoravi, primo Pontificatus sui anno S. Gregorius dedit; sequentibus vero annis nihilo minus misericors & munificus fuit.

Elias Isauriæ Abbas S. Gregorium rogaverat, ut sibi ad sublevandam Monasterii sui necessitatem quinquaginta aureos daret; tum veritus, ne nimium petiisset, rogavit, ut sibi quadraginta & postea minorem numerum daret. S. Gregorius, ne discretionem illo minor videretur, primum ei quinquaginta dedit, mox addidit decem, & iterum duodecim, nempe universim Solidos septuaginta duos. Cum sciret Felici Episcopo Portuensi domesticos deesse, donavit ei juvenem servum octodecim annorum in prædio Ecclesiæ natum. Episcopo alteri misit vestes, quibus in hyeme frigus arceret. Non modicum peregrinorum numerum alebat tam in diversis Provinciis, quam Romæ, quo Longobardorum furorem formidantes confugiebant. S. Gregorio jubente ipsius Sacellanus quotidie duodecim peregrinos ad Pontificis mensam invitabat, quos inter aliquando S. Angelum Custodem suum & alia vice ipsum Jesum Christum suscepisse narratur.

Cum

Sæculum VI.
A. C. 591.

4. epist. 30.

10. epist. 52.

10. epist. 53.
S. Gregorii
Largitas.

Jan. Diac.
II. c. 22. 23.

Sæculum VI. Cum vero S. Gregorius in omni-
 A. C. 591. neris homines esset munificentissimus,
 ipse tamen a nemine dona accipere vo-
 lebat. De hac re ad Felicem Episcopum
 Messinensem scribit in hunc modum.

I. epist. 64. *Dimittamus illas consuetudines, quæ Ec-
 clesiis onerosæ sunt, ne in hunc locum, ve-
 de accipere ipsæ deberent, sua asferre co-
 gantur. Consuetudinem circa alios Cle-
 ricos observa, & singulis annis mitte eis,
 quod usus invexit; nobis vero nolumus
 ut deinceps quidquam mittas. Nam,
 quia dona accipere recusamus, quamvis
 Palmas a te ad nos missas grato animo
 receperimus, jussimus, eas venundari, &
 pretium ad vos remisimus.*

§. XVII.

Episcopatus conjunguntur.

Cum bellantium furor jam ab annis sex-
 xaginta Italiæ urbes everteret, &
 Ecclesias turbaret, S. Gregorius susce-
 II. ep. 35. pto Pontificatu nihil antiquius habuit,
 quam afflictas fovere; ne igitur pauculi,
 qui in iis supererant Fideles, sine Pasto-
 re essent, illarum Ecclesiarum curam vi-
 cinis Episcopis committere statuit.

I. epist. 8. Bacanda Episcopus Formiensis petit
 a Summo Pontifice facultatem uniendi
 Ecclesiam Minturnensem, in qua nec po-
 pulus nec Clerici supererant, Ecclesie
 suæ, ut ejus paupertati consuleretur.
 Equum